

Soekot – 5787 – nr. 285

Samenvatting van de parsha : Soekot - Vayikra 22:26-23:44

1e Aliya (Vajikra 22:26-23:3)

In de eerste 7 dagen van het leven van het dier mag geen offer van dat dier gebracht worden. Een dier en haar kroost mogen niet op dezelfde dag gedood worden. Een dankoffer moet binnen één dag worden gegeten. Ontheilig Mijn heilige naam niet, maar heilig Mijn Naam , Degene die jullie uit Egypte heeft geleid.

De Tora-lezing voor de eerste dag van Soekot is het hele hoofdstuk 23 in Vayikra, dat de hele jaarlijkse cyclus van feestdagen opsomt. Vreemd genoeg beginnen we 8 verzen voor dat hoofdstuk met een paragraaf waarin verschillende regels met betrekking tot offers worden beschreven.

Maar het is de laatste regel die de verbinding is met Jom Tov . Heilig Mijn Naam, want het is om die reden dat Ik jullie uit Egypte heb geleid. Het vieren van de feestdagen heeft zeker een historische betekenis. Maar de geschiedenis is niet het verhaal; Het verhaal is de relatie. Ik heb jullie naar buiten gebracht om de heiligers van Mijn naam te zijn. Jij bent Mijn weerspiegeling in deze wereld. En zo is de toon gezet voor de beschrijving van de feestdagen, waarbij verder wordt gekeken dan hun historische betekenis naar de overkoepelende betekenis; Zijn weerspiegeling in deze wereld.

2e Aliya (23:4-14)

Pesach valt op de 14e van de 1e maand. Consumeer zeven dagen lang matses. Dag 1 en Dag 7 zijn heilig, er moet geen werk gedaan worden. Breng op de dag na Jom Tov een maat van de eerste oogst gerst als een Omer-offer, vergezeld van een offer. Het nieuwe graan mag pas worden geconsumeerd als deze Omer is geofferd.

De beschrijving van het Omer-offer lijkt niet op zijn plaats. Hoewel elke feestdag een offer heeft, ligt de nadruk van dit gedeelte niet op offers, maar op feestdagen, chagim. De dag dat de Omer wordt gebracht is geen jom tov. Maar, net als bij de feestdagen, heeft het een specifieke kalenderdatum. Vandaar dat dit gedeelte terecht zou worden genoemd, niet een lijst van chagim, of feestdagen, maar een lijst van kalendergebeurtenissen.

3e Aliya (23:15-22)

Reken 7 volle weken vanaf dit offer en de volgende dag brengt de 50e 2 gebakken broden van chameets vergezeld van offers. De Kohen zullen met deze 2 bikoerim broden zwaaien. Die dag is een jom tov, er moet niet gewerkt worden. Laat bij het oogsten van uw velden de hoeken en nalezingen over voor de armen en buitenlanders.

De 2 broden die op Sjavoet worden gebracht, zijn de boekensteunen van de Omer. De Omer was gerst, gebracht op de 2e dag van Pesach. De 2 broden zijn tarwe, chameets , brood, het eerste tarweoffer van de nieuwe oogst die op Sjavoet wordt gebracht. Dankzij het aanbod van Omer konden consumenten nu de nieuw geoogste granen gebruiken. Maar in de Tempel kan het nieuwe graan pas 7 weken later worden gebruikt, met de offers van de 2 broden op Sjavoet.

Het contrast tussen de matsot die we op Pesach eten en de chameets van dit broodoffer op Sjavoet nodigt uit tot onze nieuwsgierigheid. Misschien drukt het 2 verschillende kwaliteiten uit. Pesach is de feestdag van de geschiedenis. In de geschiedenis moet je bewegen, snel bewegen. Laat het deeg niet rijzen. Grijp het moment; Mis het niet. Snelheid. Maar op Sjavoet gaat het over heilige offers, niet over geschiedenis. In de context van heilige offers is geduld koning. Wachten. 7 weken. Geduld. Laat het deeg rijzen, word chamets. Wachten. Terwijl de geschiedenis snelheid vereist, is heiligheid inherent aan terughoudendheid.

4e Aliya (23:23-32)

De eerste dag van de 7e maand is een dag van Teruah, een yom tov. Maar de 10e dag van de maand is Jom Hakipoerim. Verdoe uzelf, want het is een dag van verzoening. Het is een heilige dag, er mag niet gewerkt worden. Lijd jezelf vanaf de 9e 's avonds, 's avonds tot 's avonds.

De Tora verwijst naar Jom Kipoer als Jom Hakipoerim, meervoud verzoening. Misschien is dit om te concluderen dat er gradaties van verzoening zijn. Elke feestdag heeft een zondoffer, een chatat. Als we maandelijks verzoening ontvangen, wat is dan de noodzaak van een unieke verzoendag? Misschien omdat niet alle verzoeningen gelijk is. Er wordt maandelijks verzoening van een bepaald niveau bereikt. Maar diepe verzoening, een volledige reiniging, een grondige en diepe vergeving wordt alleen maar op Jom Kipoer bereikt. Verzoening vergezeld van reiniging. Vandaar Kipoerim – dubbele kapara, dubbele verzoening.

5e Aliya (23:33-44)

De 15e van de 7e maand is Soekot voor 7 dagen. De eerste dag is een jom tov net als de 8e dag. Neem een loelav en etrog en verheug je 7 dagen voor G-d. Woon 7 dagen in Soekot, zodat je zult weten dat G-d je voorouders in Soekot liet wonen toen je Egypte verliet.

Soekot rondt het jaar van de chagim af. Het is het einde.

Als zodanig is het niet alleen een viering op zich, maar ook een viering van de voltooiing van de chagim van het jaar. De loelav is de uitdrukking van waardering voor het rijke leven dat we genieten, een leven dat wordt onderbroken door rendez-vous met het G-ddelijke. Onze grootste vreugde is dat we voor de Koning staan en ons verheugen voor G-d. Dat is ware innerlijke vreugde.

De vreugde van Soekot

De ontzagwekkende en introspectieve contemplatie van Rosj Hasjana en Jom Kippoer leiden tot een staat van spiritueel ontwaken, waardoor men werkelijk kan genieten van en gelukkig kan zijn tijdens Soekot, het feest dat "zman simchaténoe" wordt genoemd – de tijd van onze vreugde. Deze opeenvolging van feestdagen bevat een belangrijke les die van toepassing is op elk aspect van ons leven. We zijn gewend te denken dat vreugde een spontane emotie is, die geen voorafgaande training, planning of prestatie vereist. Het feest van Soekot – de tijd van vreugde – leert ons echter iets anders. Want zonder Rosj Hasjana en Jom Kippoer zou er geen Soekot zijn. Zonder serieuze voorbereiding, offers van tijd, geld en moeite (zelfs ontbering en vasten), is "vreugde" in Joodse termen niet blijvend en uiteindelijk zelfs niet betekenisvol.

Zonder deze voorbereiding wordt vreugde "een leuke tijd", "een avondje uit", iets wat ons tijdelijk afleiding biedt, maar – net als het drinken van zeewater – ons nooit echt voldoening geeft. We moeten onszelf dus conditioneren om ons voor te bereiden en te trainen als we willen dat de ervaring van vreugde ons op een authentieke manier beïnvloedt.

Een tweede les van Soekot is dat vreugde geen op zichzelf staande, unieke emotie is die in een vacuüm ontstaat. Het feest van Soekot kent vele mitsvot. Er is het gebod met betrekking tot de soeka (de hut die Joden bouwen om in te eten en te slapen tijdens de feestweek), en er zijn de geboden die verband houden met de etrog, loelav, hadassim en aravot ("citroen", palmtak, mirte en wilg, die gebruikt worden tijdens het Soekot-ritueel in sjoel en thuis) – de vier plantensoorten die symbool staan voor G-d's overvloed en zegen tijdens dit oogstfeest. De synagoge-dienst omvat hakafot en hosjanot – de ronde-processies in sjoel en de speciale gedichten die gecomponeerd zijn om tijdens die processies voorgedragen te worden.

De mitsvot van Soekot kunnen worden omschreven als vreugdeversterkers. Ze verheugen en verlichten ons, ze geven betekenis aan het feest voor onze jongere generatie op een manier die geen enkel ander communicatiemiddel kan evenaren. Ze bieden de spirituele verbinding die ervoor zorgt dat onze vreugde wordt geïnternaliseerd en gedenkwaardig wordt, en voor altijd onderwerp is aan herinnering en zelfreflectie .

De Joodse traditie kent geen andere manier om betekenisvolle vreugde te herdenken dan door deze potentieel vreugdevolle momenten te verbinden met de Tora en de G-d van Israël. Soekot en de vele mitsvot die daarbij horen, maken dit op treffende wijze duidelijk .

Eén van mijn levenslange dromen was om het Soeko-tfeest in Jeruzalem te vieren in mijn eigen soeka. Dit Soekot is die droom uitgekomen. Op mijn prachtige balkon staat een schitterende soeka van hout en canvas. En mijn soeka is prachtig ingericht met een comfortabel bed om op te slapen, een ruime tafel voor ons gezin en gasten , en zelfs een gezellig hoekje voor onze onverwachte gasten en vrienden . Maar de mooiste aanvulling op mijn soeka is Jeruzalem zelf . Ik heb gemerkt dat de verwezenlijking van veel van mijn dromen op de een of andere manier teleurstellend is, omdat de werkelijkheid zelden aan de fantasie voldoet.

Maar dat geldt niet wanneer de droom over een soeka in Jeruzalem gaat . Wanneer een menselijke droom verbonden is met een spirituele zaak , met Jeruzalem , met Soekot , stelt de verwezenlijking ervan nooit teleur. Want de mitsva overstijgt altijd menselijke definities en verwachtingen. Het verrichten van een heilige daad, een G-ddelijke handeling, verheft en veredelt automatisch degene die deze verricht. Daardoor wordt de persoon behoed voor de teleurstelling die bijna altijd gepaard gaat met louter materiële prestaties. Dit is ook onderdeel van de boodschap van Soekot en helpt ons de vreugde en het geluk die een integraal onderdeel vormen van dit grote feest van Soekot, nog beter te begrijpen. (R. Berel Wein)

Soekot – Schach

Nadat u van uw dorsvloer en van uw wijnpers hebt verzameld' (Devarim 16:13). Met deze woorden gaf de Tora ons een opdracht over Soekot, en Chazal (Soeka, 12a) legden uit dat dit betrekking had op het afval van de graanoogst en de wijngaarden, en dat als deze nog met de grond verbonden zijn, ze niet geschikt zijn voor schach (het verzamelen van graan). Soekot wordt ook wel 'het feest van de oogst', chag he-asif' (Shemot 23:16), genoemd, omdat dit de tijd is dat alle gewassen na de oogst in de voorraadkamers en graanschuren worden verzameld. We moeten weten dat alles in de materiële wereld bedoeld is om ons iets te leren in het spirituele rijk. Dus, parallel aan het verzamelen van de gewassen, is er op Soekot een verzameling van al onze religieuze en spirituele handelingen. In de materiële wereld worden alle gewassen gereinigd van al het afval voordat ze worden opgeslagen. Zo ook in geestelijke zaken: alle Tora die we hebben geleerd en alle mitsvot die we hebben gedaan, moeten, voordat ze in de hemelse schatkamer kunnen worden verzameld, gereinigd en gezuiverd worden van daden die niet volledig ten behoeve van de hemel zijn en van onzuivere gedachten die we daarbij mogelijk hebben gehad. De Avné Nezer leerde dat dit met ons gebeurt op Rosj Hasjana en Jom Kippur. Net zoals op die dagen de slechte mensen onmiddellijk worden verzegeld en uitgewist , zo worden ook bij elk individu de slechte delen uitgewist en bij elke mitsva de 'psolet' (de onzuivere gedachten) verwijderd.

In de landbouw zijn er twee soorten afval: kaf en stro. Het kaf is waardeloos en nutteloos, en wordt in Erets Jisrael gewoon weggegooid. Stro en takken daarentegen zijn waardevol voor de

boer, zowel als strooisel voor de dieren als voor andere doeleinden; ze worden alleen als afval beschouwd in verhouding tot de vruchten, tarwe of andere granen. Zo zijn er ook met betrekking tot geestelijke zaken twee soorten tekortkomingen of 'psolet'.

Mitsvot, Tora en goede daden gaan soms gepaard met vreemde gedachten of worden verricht terwijl we nog steeds vasthouden aan onze verkeerde daden. Dan zijn dit ernstige zonden die snel en grondig moeten worden weggeworpen, zoals het kaf. Ze worden gemakkelijk gereinigd omdat ze in wezen vreemd zijn voor de Joden en zich daarom niet in hen wortelen, maar eerder worden weggeveegd zoals de klitten die zich op het hoofd van een kale man nestelen. Dit bereiken we op Rosj Hasjana en Jom Hakippoerim, zoals het kaf dat door de wind wordt gewanneerd .

De Chovat Halevavot (van Rabbénou Bachyé) legt uit dat elke mitsva uit een materieel-fysiek deel bestaat , namelijk de daadwerkelijke uitvoering van de mitsva , die altijd het fysieke aspect omvat , en een apart element, de spirituele component die wordt ingebracht door onze kavana(bedoeling), vreugde en religiositeit. Voor de daadwerkelijke uitvoering is er de beloning in deze wereld, niet een beloning in materiële zaken, maar een beloning in de zin dat we de voordelen die we in deze wereld verkrijgen, zullen gebruiken om onze plaats in de wereld die komen zal te verdienen. De Rambam legt uit dat dit het doel en de zin is van alle materiële-fysieke dingen die we in deze wereld verkrijgen (Hilchot Tshoeva, hoofdstuk 9). Het uitvoerende element van de mitsvot is als het stro voor de boer : hoewel het op zichzelf waarde heeft, zoals we hebben gezien, is het in verhouding tot de kavana, spiritualiteit en spontaniteit die voor een mitsva vereist zijn , eigenlijk psolet (onbelangrijk). Zonder hen kunnen onze mitsvot ons niet naar de schatkamer van de wereld leiden om samen te komen met de kavana, net zoals het stro niet in de silo van de boer verzameld wordt, maar voor andere doeleinden gebruikt wordt .

Het stro en de takken die na de oogst worden weggegooid, die psolet zijn ten opzichte van het graan en de vruchten, geboden wij volgens de Tora te gebruiken als schach . Zo zal ook, na ons te hebben gereinigd van onze werkelijke zonden op Rosj Hasjana en Jom Kippoer, de spiritualiteit van die schach en van de Soekot de materiële, fysieke uitvoering van onze mitsvot reinigen van de gebreken die zijn ontstaan door ons gebrek aan kavana en door de mechanische en routinematige manier waarop we ze uitvoerden. Dan zullen de Tora die we hebben bestudeerd, de gebeden die we hebben uitgesproken en de mitsvot die we hebben uitgevoerd, ons werkelijk naar onze verdiensten in de toekomstige wereld leiden.

Nu kunnen we de halacha begrijpen dat s'chach (heilige handeling) die nog steeds met de aarde verbonden is, pasul (ongeldig) is. Zo'n s'chach is noch religieus, noch spiritueel, omdat het nog steeds verbonden is met een levenloos object, de aarde waarin het geworteld is. Het materiële, fysieke element in de uitvoering van mitsvot mag niet zonder religiositeit, zonder extase of mechanisch, louter uit gewoonte, worden gedaan. Wanneer ze op deze manier worden uitgevoerd, blijven onze mitsvot geworteld en verweven met het levenloze en het puur fysieke, materiële en zijn daarom pasoele, niet in staat ons naar de wereld die komen zal te brengen. (Shem Mi Shmuel)

De tijd van ons geluk

In de werken van onze wijzen vinden we dat het feest van Soekot wordt aangeduid als "Zman Simchaténou", "De tijd van ons geluk". Hoewel het waar is dat de andere Shalosh Regalim ("pelgrimsfeesten") met soortgelijke beschrijvingen worden aangeduid, is het verband tussen hun gangbare namen en de beschrijving duidelijker dan bij Soekot. t. Pesach wordt "Zman Chéroeténou" genoemd, "De tijd van onze vrijheid", omdat het onze bevrijding uit Egypte

viert. Sjavoet wordt "Zman Mattan Toraténoe" genoemd, "De tijd van onze ontvangst van de Tora", omdat het de dag viert waarop het volk Israël de Tora ontving. Maar welke vreugdevolle gebeurtenis herdenkt Soekot ? Wat is het verband tussen geluk en het bouwen en bewonen van een Soeka ?

De Vilna Gaon behandelt nog een vraag . Er is een opvatting in de Talmoed (Soeka 11b) dat de Soeka die we bouwen de Wolken der Glorie, Anané-HaKavod, vertegenwoordigt . Deze wolken omringden het hele volk Israël en fungeerden als een beschermende barrière . Het volk Israël werd voor het eerst beschermd door de Anané- HaKavod in de maand Nissan .

Waarom , vraagt de Gaon, herdenken we deze bescherming dan in de maand Tisjré ? Hij antwoordt, dat toen het volk Israël zondigde door het Gouden Kalf te bouwen, de beschermende wolken verdwenen . De wolken keerden pas terug nadat Moshe de volledige verzoening van het volk Israël had bewerkstelligd en het volk begon met de bouw van de Misjkan . De datum waarop Moshe terugkeerde naar het kamp van Israël was op Jom Kippoer, de 10e van Tisjré, en het volk begon op de 15e van Tisjré met de bouw van de Misjkan . Om deze reden, schrijft de Gaon, vieren we Soekot op de 15e van Tisjré .

Hieruit blijkt dat we niet alleen de gave van de beschermende wolken vieren, maar ook de terugkeer van de wolken nadat het volk Israël gezondigd had . Het is dan ook begrijpelijk dat dit een vreugdevolle tijd is : een wonderbaarlijke vorm van bescherming die was ingetrokken, en die nu werd teruggegeven.

Bovendien is het begrijpelijk waarom we het Soekot-feest op dit moment vieren : nadat we Jom Kippoer hebben meegemaakt en onze zonden zijn vergeven, vieren we de gave van de beschermende wolken die Israël na hun zondeval ten deel vielen. De gebeurtenissen rond de wolken vonden plaats in deze tijd van het jaar, en daarom vieren we Soekot in deze tijd van het jaar. Er is dus een vreugde verbonden aan de wolken, en het feest wordt terecht de tijd van ons geluk genoemd.

Dit roept echter een andere vraag op : als de wolken van het volk Israël werden weggenomen omdat ze gezondigd hadden, waarom verschenen de wolken dan niet opnieuw toen ze vergeven werden op Jom Kippoer ? Waarom keerden de wolken pas vijf dagen later terug ?

Rabbénou Jona schrijft in zijn werk Sha'aré-Tshoeva dat vergeving meer inhoudt dan op het eerste gezicht lijkt. Het is mogelijk dat iemand G-d met al zijn kracht om vergeving heeft gesmeekt en dat G-d die persoon heeft vergeven. Die persoon zal geen straf ontvangen voor zijn misdaad. Dit betekent echter niet dat deze persoon nu opnieuw de gunst van G-d heeft gevonden . G-d verlangt mogelijk niet naar de gebeden van deze persoon, noch naar verdere uitingen van toewijding aan Hem.

Om dit volgende niveau van vergeving te bereiken, moet iemand G-d blijven smeken om goedheid en barmhartigheid. Hij moet blijven bidden, mitsvot verrichten en zijn toewijding aan G-d vergroten . Iemand zal weten dat G-d hem volledig heeft vergeven wanneer hij de gelegenheid krijgt om mitsvot te verrichten . Wanneer iemand ontdekt dat Hashem hem helpt bij het luisteren naar G-d's woord , dat zijn neiging tot kwaad doen minder sterk is geworden en dat zijn verlangen om juist te handelen is toegenomen, weet hij dat zijn berouw is aanvaard.

Nadat G-d het volk Israël de zonde van het gouden kalf had vergeven, wilde Hij de vergeving voltooien. Hij wilde het volk een gebod geven waarmee ze konden laten zien hoe groot hun nabijheid tot Hem was. Hij gebod het volk de Misjkan (Tabernakel) te bouwen . De bouw vereiste donaties van persoonlijk vermogen en handarbeid. Iedereen kon op de één of andere

manier bijdragen aan de bouw van de Misjkan . Iedereen droeg bij en toonde daarmee zijn toewijding aan en liefde voor Hasjem . Toen de tijd aanbrak om daadwerkelijk met de bouw van de Misjkan te beginnen , was één ding duidelijk: het volk Israël had zich werkelijk bekeerd en had zich enorm ingespannen om dichterbij G-d te komen . Op dat moment kwam de definitieve vergeving. Hasjem liet de beschermende wolken terugkeren naar het volk en ze begonnen met de bouw van de Misjkan .

De vreugde die het volk Israël in die tijd ervoer, was overweldigend. Ze wisten dat hun berouw volledig was aanvaard. Ze kregen de kans om G-d te dienen , om de Misjkan te bouwen . De beschermende wolken waren terug. Ze wisten dat ze opnieuw genade hadden gevonden in de ogen van G-d . Wanneer we Soekot vieren, herdenken we niet alleen de vreugde die onze voorvaders ervoeren bij de terugkeer van de beschermende wolken. We bevinden ons zelf in een tijd van vreugde ! We hebben net een proces van berouw doorgemaakt en hopen dat we genade hebben gevonden in de ogen van G-d . Kort na de heiligste dag van het jaar geeft Hashem ons de gelegenheid om vele mitsvot te verrichten : de Loelav te nemen , in de Soeka te zitten en het feest te heiligen . We zouden zelf ook dolblij moeten zijn met al deze mogelijkheden – het geeft aan dat Hashem ons genade heeft bewezen!

Om deze reden vergelijkt de Talmoed in het traktaat Soeka (28b) de situatie van regen tijdens Soekot met een dienaar die zijn meester een drankje komt brengen, waarna de meester het water in het gezicht van de dienaar gooit. Waarom is deze situatie, waarin we een mitsva niet kunnen uitvoeren , anders dan elke andere keer dat we een mitsva niet kunnen uitvoeren , in die mate dat regen tijdens Soekot een vloek wordt genoemd ? Juist omdat als we niet de gelegenheid krijgen om deze mitsva direct na Jom Kippoer te doen, dit betekent ,dat G-d niet tevreden met ons is. We hebben G-d's gunst nog niet gevonden en moeten daarom onze gebeden en inspanningen van berouw vergroten . We kunnen niet dezelfde vreugde ervaren als onze voorvaders.

Soekot wordt, zoals we weten, de tijd van ons geluk genoemd. Dit geluk was een voorrecht voor onze voorouders om te ervaren. Het is een tijd voor ons om hetzelfde geluk te ervaren . Het is een tijd waarin we er allemaal zeker van kunnen zijn dat onze gebeden op Jom Kippoer volledig zijn verhoord. Het is een tijd waarin we ons kunnen verheugen terwijl we de vele mitsvot (geboden) die bij het feest horen, uitvoeren. We zouden allemaal deze gelegenheid moeten aangrijpen om ons te verheugen, om Hashem met grote vreugde en blijdschap te dienen .

Soekot zou voor ieder van ons , werkelijk een tijd van geluk moeten zijn.

(Uit Sefer Matnat Chaim)

CHAG SOEKOT SAMEACH voor heel klal Jisrael

Voor suggesties en commentaar : mobi166@hotmail.com

Gelieve dit blaadje (deze link) ook door te sturen aan vrienden en kennissen.

En je bronnen zullen zich naar het buitenland verspreiden (Misjlé 5-16)

לע"נ ר' יששכר דב בן ר' מנחם מנס ולע"נ מרת פרומה בת ר' צבי אריה

Dit blaadje met de naam "Mijn Jodendom" kan men downloaden op de site : <https://ladaat.co/gilyonot/>

B"H , de volgende uitgave van "Mijn Jodendom" zal op Shabat Beréshiet zijn !!!